

чинал е в родния си град на 18 ноември 1918 г. След смъртта му Ирина Шишкова се връща в Русе и живее в бащината си къща. В памет на известния си баща тя "бе превърнала една от стаите в дома си в музеен кът, със запазени лични вещи на прочутия войвода, част от неговата архива и библиотека, оръжие, снимки, мебели".⁶ След нейната смърт стаята е запазена, но живущите в къщата наематели са създали обстановка, която прави "тягостно впечатление". В. "Дунавска правда" отправя апел към общината да се направи дома къща - музей.⁷ През 70-те години на ХХ в. във връзка с построяването на изложбена зала, където днес се помещава Русенската художествена галерия, къщата е съборена. Запазените документи и лични вещи на П. Хитов са преместени в дома на сина му д-р С. Хитов. По-голямата част от тях наследниците предават в музея, където вече се съхранява богата колекция от повече от 500 експоната, притежавани от семейство Хитови. Дълги години сред специалистите в града битуваше идеята в дома на д-р Симеон Хитов, построен в двора на бащината му къща, да се направи музей. Възложено бе на скулптора Никола Терзиев - Желязото да извае паметник, а в началото на 90-те г. на ХХ в. музейният специалист Иво Жейнов подготви и идеен проект за музейна експозиция. След като в Сливен родната къща на войводата е вече реституирана, Русе остава единственото възможно място, където една нова, модерна експозиция ще разказва за живота на легендарния войвода.

Русе, 21 април 1950 г. Протокол от разказа на Ирина Хитова, записан от Аспарух Емануилов

Днес на 21 април 1950 г. подписаният Аспарух А. Емануилов - Русе, действителен член на Научния институт Христо Ботев - София, съгласно писмото на Института отправено до мен под № 77 от 12 април 1950 г. посетих дъщерята на покойния войвода Панайот Хитов, а именно Ирина Пан. Хитова по баща, а по мъж Ирина Тодор Шишкова, в дома ѝ в гр. Русе, ул. "Георги Димитров", №45 /старата бащина ѝ къща/ и на поканата ми да даде сведения за своя именит баща - войвода за Научния институт "Хр. Ботев" - София, тя ми разказа следното:

От трите деца на баща ни Панайот Ив. Хитов от втория му брак с майка ни сръбкинята Екатерина Димитрова Бранкович от Бялград /1857 - 1933/ /от първия брак с българката Бойка баща ни няма деца/, само аз съм живяла по-продължително време и най-близко до баща ни и по тази причина зная за него повече, отколкото братята ми - покойния Александър П. Хитов и живия днес д-р Симеон П. Хитов, от които първият юрист, починал в София, а вторият медицински лекар в Русе, който си построил собствена къща в бащиния си двор в Русе и сега живее там. И двамата ми братя доста продължително време са отсъствали от Русе поради следване в университети и заемане на разни служби, пък и войните доста ги отстраниха от дома, следователно само аз съм имала по-продължителен и постоянен допир с него.

Баща ни почина в гр. Русе на 22 февруари 1918 г. в пет часа сутринта, а не